

codó Imre úr bátyja, aki az úrnőjével annyit incselkedik, és aki rá is úgy nézett mindig, mintha a bőre alá látna. És Somnakaj megrettent. Hiszen ha megszereti ezt az embert, nem minden tetteivel, múltjának összes sötét, gyilkos emlékével szereti meg?! De tulajdonképpen késő volt ezen morfondírozni. Somnakaj már döntött.

Ha meggyógyul, vele megyek, mondta hirtelen elszántsággal a lány. Belepirult, ahogy ezt kimondta.

Gilagóg sötéten hallgatott.

Miért?, csikorogta ki magából aztán.

Gilagóg feje a mellére esett.

Hirtelen kiáltás csattant, gúnyos kacagás verte fel a szoba csöndjét. Az ikrék dobálták Somnakajt marokba gyúrt falevével, dióval, bogánccsal. Néhány kéreg a betegre is ráhullt. Mögöttük némán, gyűlölködve állt az anyjuk, az öreg Barkas, és parázsló tekintettel figyelte őket.

